

[Ebba Strange]

gælde for private tilskud. Jeg vil godt være med til at sætte en grænse på et eller andet beløb, f.eks. en femhundredkroneseddel. Det synes jeg godt Pedersen kan få lov at sende, uden at han behøver at komme med i partiregnskabet. Men lige så snart det drejer sig om lidt større beløb, synes jeg ligesom hr. Frank Jensen, at man må stå ved, at man giver bidrag til det parti, man nu har valgt at give bidrag til. Jeg mener ikke, det har spor at gøre med, som ministeren skriver i sine bemærkninger, at vi har hemmelig stemmeafgivning i dette land. Det har vi, jeg skal heller ikke have nogen med ind i stemmelokalet, men jeg synes, at når man giver bidrag af en vis størrelse til politiske partiers virksomhed, må man også kunne stå ved det.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Når vi tager den sidste taler fra, minder denne debat mig om sidste akt i teaterstykket »Nøddebo Præstegaard«. Der hvilede en velsignet politisk fred over den socialdemokratiske og den konservative ordfører, en fred og fordragelighed, så man nærmest fik den tanke, at der kunne være indgået en aftale mellem regeringen og Socialdemokratiet om dette spørgsmål. Derfor vil jeg direkte spørge justitsministeren: Er der indgået en underhåndsaftale mellem regeringen og Socialdemokratiet, hvor man har fået sat tingene lidt på plads? Det undrer mig faktisk lidt, at der hvilede en så velsignet fred over landskabet i dag.

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om årsagen til, at man har lavet den mærkelige regel om, at medlemmerne skal meddele, at de ikke vil betale, er, at et regeringsparti ikke vil gå med til det omvendte: at medlemmerne kunne meddele, hvis de havde lyst til at betale. Jeg vil også godt spørge, om det er De Radikale, for jeg synes, der er sådan en uhyggelig, grusom tavshed, som om der er indgået de mest mystiske aftaler.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg er glad for, at Fremskridtspartiets ordfører har erkendt, at Socialdemokratiet består af fredelige folk, og at vi bruger argumenterne.

Hvis hr. Knud Lind havde hørt efter, hvad jeg sagde i min ordførertale, ville han vide, at vi føler os forpligtet af den dagsorden, som vi selv

fremstillede i Folketinget den 12. april 1988, og som hr. Knud Linds egne partikammerater stemte for, og som opridser den model, der er indbygget i regeringens lovforslag.

Jeg går også ud fra, at Fremskridtspartiet vil leve op til den tilkendegivelse, som man gav, da man stemte den 12. april 1988, således at man altså vil støtte den model, som ligger i lovforslaget.

Det er ikke ensbetydende med, at vi føler os fuldt dækket ind af lovforslaget. Det er hovedmodellen, som vi bakker op. Vi er stadig væk utrygge ved de meldinger, som ikke mindst Dansk Arbejdsgiverforening har givet til pressen om, at de ikke vil leve op til den politiske intention, som ligger i loven, nemlig lighedsprincippet, som skal gælde for både lønmodtagerorganisationernes og arbejdsgiverorganisationernes medlemmer, således at de får mulighed for at melde fra. Det er det lighedsprincip, vi vil forfølge i udvalgsarbejdet.

Men vi føler os forpligtet af vores egen dagsorden, og vi går ud fra, at Fremskridtspartiet også vil lægge stemmer til lovforslagets endelige vedtagelse, når vi har fået rettet op på nogle småting.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg spurgte faktisk i øst og fik svar i vest. Der blev ikke rigtig svaret på det, jeg spurgte om, nemlig om der lå en underhåndsaftale.

I øvrigt skal jeg gøre opmærksom på det, man sagde. Den socialdemokratiske ordfører sagde faktisk frit oversat, at han ikke mener, at Socialdemokratiets dagorden var dækkende. Det har vi konstateret, og så vil man lave noget bedre. Jeg spørger igen: er der en underhåndsaftale mellem regeringen og Socialdemokratiet, for jeg tror da ikke, det er sådan noget, ministeren frit har opfundet ud fra denne spinkle dagsorden? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål har jeg heller ikke fået svar på, men det håber jeg at få i løbet af debatten. Er det De Radikale, der har besluttet, at man hvert år skal skrive ind og oplyse, at man ikke ønsker via sit kontingent at betale til forskellige politiske partier? Det ville egentlig være mere fornuftigt, at de andre spurgte, om man ville betale. »Jeg skal herved meddele, at jeg i år ikke ønsker at betale til Det Fri Aktuelt« osv. Det havde nok været lidt bedre end det andet.